

LES UNCIONS

A la litúrgia llatina, per a les diverses uncions, s'usen tres olis distints, que són l'oli dels catecúmens, l'oli dels malalts i el sant crisma, anomenat myron pels cristians orientals.

Com diu sant Joan Crisòstom en la seva setena catequesi baptismal, el crisma és oli i perfum alhora: *perfum com per a l'esposa i oli com per a l'atleta*. A més, per als cristians orientals, en el myron és present l'Esperit Sant tal com és present Crist en l'Eucaristia. Per això, en el sacrament de la confirmació, s'afirma que es rep *el segell del do de l'Esperit Sant*. La persona ungida (crismada) al front rep l'Esperit Sant en plenitud. I tal com Jesús és anomenat l'Ungit, el Crist, la persona «crismada» és un altre Ungit, un altre Crist. Per això és perfumada amb una olor que la capacita perquè pugui estimar fins a l'extrem (Jn 13,1), com Jesús. I alhora és untada amb una força que la fa ser testimoni de l'Evangeli per tot arreu (Lc 24,48-49; Ac 1,8).

El *Catecisme de l'Església Catòlica* (CEC), en els nús. 1293 i 1294 ens explica el que segueix:

La unció, en la simbologia bíblica i antiga, té nombroses significacions: l'oli és signe d'abundància i d'alegria, purifica (unció abans i després del bany) i fa tornar àgil (la unció dels atletes i dels lluitadors); és signe de guariment, ja que suavitza les contusions i les plagues i fa radiant de bellesa, salut i força (CEC 1293).

Totes aquestes significacions de la unció amb oli es retroben en la vida sacramental. La unció abans del baptisme amb l'oli dels catecúmens significa purificació i fortalesa; la unció dels malalts expressa guarició i el conhort. La unció amb el sant crisma després del baptisme, en la confirmació i en l'ordenació, és el signe d'una consagració. Per la confirmació, els cristians, és a dir, els ungits, participen més en

la missió de Jesucrist i en la plenitud de l'Esperit Sant de la qual Ell és ple, a fi que tota la seva vida desprengui *la bona olor del Crist* (CEC 1294).

La *bona olor* de les persones crismades emana de *l'olor del coneixement* de Jesucrist (2Co 2,14-17). El testimoniatge cristià és com un *perfum agradable* que surt de l'entrega fins a l'extrem de Jesús a Déu Pare. Aquest *perfum agradable* és un do de Déu, que és donat perquè s'escampi en el món i pugi com l'encens cap a Déu, tot donant gràcies perquè el testimoniatge cristià ja transforma, vivifica, enforteix i aixeca els ànims i els cors de la gent que l'acull, traspuant felicitat i alegria. Aquesta ofrena santifica el món i actualitza el mateix Evangeli rebut en l'Església pels Apòstols.

1. LA UNCIÓ AMB L'OLI DELS CATECÚMENS

La primera unció baptismal és feta amb *l'oli dels catecúmens*. Som ungit amb aquest oli perquè les forces del mal no ens derrotin. El mal vol atrapar-nos, però l'oli dels catecúmens fa que llisqui i així no ens posseeixi. Certament es prega que l'ungit amb aquesta unció sigui enrobustit amb *la força de Crist Salvador*.

En la benedicció de l'oli dels catecúmens, que es fa en la missa crismal, la que se celebra sota la presidèn-

cia del bisbe diocesà envoltat del seu presbiteri, s'indica el significat d'aquest oli. Es demana que aquesta unció sigui «un símbol de fortalesa en el combat», «faci créixer en la saviesa de les coses del cel» i «doni coratge per lluitar contra el mal» (cf. *Ritual de benedicció dels sants olis*, 22). La introducció del Ritual observa que «els qui han de ser batejats són enfortits perquè puguin renunciar al diable i al pecat abans d'acostar-se a les fonts de la vida i de renéixer» (núm. 2).

En el cas de la iniciació cristiana d'adults, aquesta unció conserva tot el seu sentit, en tant que forma part del procés catecumenal, com un ritu previ i preparatori a la celebració dels tres sagraments (baptisme, confirmació i Eucaristia). En canvi, en el cas dels infants aquesta unció (que es fa en la mateixa celebració del baptisme), es pot substituir per la imposició de mans.

2. LA UNCIÓ AMB L'OLI DELS MALALTS

La introducció del *Ritual de la benedicció dels sants olis* recorda que la carta de sant Jaume ja dóna testimoni d'aquesta unció (Jm 5,14). I indica que aquest oli «auxilia els malalts en llurs malalties de l'ànima o del cos, per tal que puguin tolerar i combatre amb fortalesa els seus mals i aconseguen el perdó dels

seus pecats» (núm. 2). Quan un prevere (o un bisbe) ungeix el malalt en el front i en les mans amb la fórmula sacramental expressa molt bé la seva finalitat:

Que per aquesta santa Unció i per la seva gran misericòrdia, el Senyor t'ajudi amb la gràcia de l'Esperit Sant. Amén. Perquè, alliberat dels pecats et salvi i bondadosament alleugi les teves sofrènces. Amén.

La pregària de benedicció d'aquest oli destaca el seu significat. En efecte, es demana que les persones ungides amb aquest oli «experimentin la protecció divina en el cos i en l'esperit i siguin deslliurats dels seus dolors i malalties» (*Ritual de benedicció dels sants olis*, 20).

3. LA UNCIÓ AMB EL SANT CRISMA

Amb aquest oli, barreja de perfums i oli d'oliva (o un altre oli vegetal),

s'ungeixen persones i coses. Així s'ungeix el cap de la persona batejada, el front de la persona que és confirmada, el cap del qui acaba ser ordenat bisbe i les mans dels qui acaben de ser ordenats preveres, i finalment, l'altar i les parets de l'edifici de l'església dedicada.

El Ritual ofereix dues benediccions del sant crisma que n'apunten el significat. En la primera (*Ritual de benedicció dels sants olis*, 25 I), en la seva part *anamnètica*, on es recorda la història de la salvació, es parla de l'olivera, que proveeix d'oli suau i d'oli que alegra el rostre, i també del ram d'olivera, símbol de la gràcia i de la pau després del diluvi. També recorda que el crisma, després de ser esborrats els pecats en l'aigua del baptisme, consagra el cos humà i li torna la joia i la serenor. En la part *anamnètica* de la segona benedicció (*Ritual de benedicció dels sants olis*, 25 II), es prega que Déu concedeixi a les persones *nascudes de nou en el bany del baptisme*, de ser «confirmades amb la unció de l'Esperit» i, fetes «semblants a Crist, el vostre Ungit», de «participar del seu ofici profètic, sacerdotal i reial». I en la part *epiclètica* de la segona benedicció, quan s'invoca el do de l'Esperit sobre l'oli perfumat, queda més clar que s'ungeixen tant persones com llocs i coses amb el crisma. Aquí en teniu el text:

Us supliquem, doncs, Senyor, que aquesta mescla d'oli i perfum esdevingui per a nosaltres amb el poder de la vostra gràcia sacrament de benedicció; concediu abundantment els dons de l'Esperit Sant als nostres germans ungit amb aquest sant Crisma; doneu l'esplendor de la santedat als llocs i coses que reben el signe de l'oli sagrat; però sobretot, pel misteri d'aquest Crisma, feu créixer la vostra Església fins que arribi a aquella plenitud en la qual vós, adornat de la llum eterna, ho sereu tot per a tots amb Crist en l'Esperit Sant per tots els segles dels segles. Amén.

El núm. 16 de la introducció al *Ritual de Dedicació d'una església i d'un altar* apunta el sentit i significat de la unció de l'altar i de les parets de l'església amb el sant crisma. Així l'altar esdevé signe del Crist i l'església, signe de la ciutat santa de la Jerusalem celestial. En efecte:

Amb la unció, l'altar esdevé símbol de Crist, que és i s'anomena l'Ungit per excel·lència, perquè el Pare l'ha ungit amb l'Esperit Sant i l'ha constituït gran Sacerdot, per tal que en l'altar del seu cos ofereixi per a la salvació de tothom el sacrifici de la seva vida.

La unció de l'església significa que aquesta és dedicada del tot i per sempre al culte cristià. Segons la tradició es fan dotze uncions, o, si sembla millor, quatre, amb les quals se significa que l'església és una imatge de la santa ciutat de Jerusalem.

4. ELS SACRAMENTS QUE TENEN UNCIONS

Els sacraments que tenen uncions són quatre: el baptisme, la confirmació, la unció dels malalts i l'orde. Dels quals dos tenen la unció com a gest fonamental: la unció dels malalts i la confirmació, també anomenada *crismació*. I dos, com a ritu complementari: el baptisme i l'orde. El baptisme, quan no se celebra immediatament abans de la confirmació, té dues uncions: una abans del bany, que se sol fer al pit, i una altra després, que es fa al cap; i es fan amb dos olis distints, el dels catecúmens i el sant crisma, respectivament.

I el sacrament de l'orde té una unció per als acabats d'ordena, tant de bisbe com de prevere. A l'ordenat bisbe se li ungeix el cap amb el crisma perquè doni molt fruit la seva participació plena del sacerdoci de Crist (*Ritual d'ordenació*, 49; 85); i als ordenats preveres se'ls ungeixen les palmes de les mans amb el crisma perquè santifiquin el poble cristià i ofereixin el sacrifici a Déu (*Ritual d'ordenació*, 133; 161).